BRØV til Dimmalætting

Heimastýrislógin

Í sambandi við umrøðu av løgmansrøðuni, varð sum ikki einaferð skotið eftir heimastýrislógini og hennara samráðingum. Í hesum sambandi er ikki av leið at skjóta inn, at teir løgtingsmenn, ið fóru til Keypmannahavnar til heimastýrissamráðingar, vóru fyri Fólkaflokkin Th. Petersen og Poul Petersen. Fyri Sambandsflokkin Johan Poulsen og Kristian Djurhuus. Fyri Javnaðarflokkin P. M. Dam og Jákup Fr. Øregárd, og fyri Sjálvstýrisflokkin Louis Zachariasen, sum við valið í '46 var valdur á Javnaðarlistanum í Klaksvík.

Nakað er tó um, at Louis var ikki við til samráðingar.

Tað er nú so, at tíðin stendur ikki í stað, og sostatt einki løgið, um heimastýrislógin aftan á trý og fjøruti ár verður endurskoðað, uttan tó at verða »kuglegravet«.

Løgin sum hamskiftið er vorðið millum javnaðartingfólk – so sjálvstýrishugað tey eru – at eingin munur kenst longur millum loysingarflokkar og Javnaðarflokkin, sum áður var ein dyggur **samríksflokkur**.

D. J. Sørensen

●

Yvirlýsing

Skúlamyndugleikarnir hava ímóti mótmælum okkara skipað so fyri, at flokkar eru stovnaðir á studentaskúlunum og HF-skeiðunum við meira enn 24 næmingum – og at næmingar eru tvangsfluttir úr Gøtu til Havnar.

Hetta er, sum fyrr ávíst, brot á løgtingslóg um studentaskúla í Eysturoy, brot á galdandi siðvenju og pedagogiskt ábyrgdarleyst.

Fyri at sýna okkara álvarsligu ónøgd og inniligu ynski, um at fáa viðurskiftini í rætt lag, seta vit hesi tiltøk í verk nú:

- Allir YF-limir leggja niður arbeiðið fríggjadagin 23.08.91
- Lógarbrotið verður lagt fyri Føroya Rætt.

f.v.
John Mortensen,
formaður

●

Kirkjuskatturin og grundlógin

Fyri nøkrum árum síðani varð kirkjuskattur ásettur her í Havnini, og tað sama er eisini framt aðrastaðni kring landið.

At fólkakirkjan og býarmyndugleikar royna at finna eina ella aðra skipan, sum skal tryggja fíggjarliga støðu undir fólkakirkjuni, blanda flestu okkara seg ikki uppí.

Men tá ið myndugleikar, saman við fólkakirkjuni, tvangsinnleggja okkum, sum eru UTTANFYRI fólkakirkjuna at gjalda kirkjuskatt, tá mugu vit tala at.

Umleið 150 ár eru liðin síðani tvangsdoypingin av øllum nýføðingum varð avtikin í danska kongaríkinum. Men so mong ár aftaná verður ein skipan gjøgnumførd, ið tvangsinnleggur allar nýføðingar, m.a. í Havnini at hoyra til fólkakirkjuna og gjalda kirkjuskatt tá ið tey koma til árs, **sjálvt um hvørki tey sjálvi, mamma ella pápi, omma og abbi, høvdu nakað við fólkakirkjuna at gera.**

Um hetta ikki er í stríð við grundlógina, so skilji eg ikki grundlógina rætt.

Men ikki nóg mikið við hesum. Vit, sum ímóti okkara vilja eru sett til at gjalda kirkjuskatt eru **noydd** at ringja ella fara oman á kirkjuskrivstovuna fyri at fáa eina váttan frá KIRKJUNI at vit ikki eru limir í fólkakirkjuni og síðani senda hana til líkningardeildina, ÁÐRENN tað verður góðtikið at vit skulu sleppa undan kirkjuskattinum.

Sagt á annan hátt: Vit eru **tvingað** at melda okkum út úr nøkrum, sum vit ongantíð hava meldað okkum inn í!!!

Hetta má vera hámarkið av skilaloysi og demokratiskari vanvirðing!!!

Mín áheitan til myndugleikarnar og fólkakirkjuna er tí:

Fáið í lag eina aðra skipan, soleiðis at tit ikki tvangsinnleggja fólk til at gjalda kirkjuskatt og at tey skulu verða **noydd** at siga frá at tey ikki vilja gjalda.

Vit í brøðrasamkomuni og fríkirkjurnar annars, greiða okkara fíggjarviðurskifti sjálvi.

Var tað ikki eitt hugskot at fólkakirkjan gjørdi tað sama?

Svenning av Lofti

●

Förjar

Förjar, eg takki tær. Eg hevði ta gleði, aftur í summar at vitja teg. Tú móttøk mær í tínum vakrasta summarskrúði. Förjar, eg fekk loyvi at hámeta teg, frá hægsta tindi, í haga, fjøru og á sjógvi. Tann sjáldsama oyggin Mykines gisti eg á, vakrari havi eg aldrin sæð. Tó skilir man ikki at nakar kann koma og gera skaða har. Förjar, lat okkum vóna at fuglabjørgini altíð hava fugl og havið fisk. Ellars eru »Føroyar ikki Føroyar«.

Förjar eg gleddi meg yvir so mangt. Eisini at tú røktar Tórshavn so væl. Hvat tú alt lagar upp við gróti, heldur gomul hús við líka. Tað prýðir so frálíka og frøir føroyingar og fremmand.

At gongubreytirnar í Havn eru so óslættar, skilji eg ikki, væntar tú ikki at fólk brúka beinini meira? Hvar eru tær rasku føroysku gentur og teir dreingir?

At man kann verða so líkagildigur at lata bilmotorarnar ganga, tó man er til handils, tað er ófatiligt. Luftin, tann góða føroyska luft, tað dýrabarasta tú eigur, skal tú ikki verða so óbetonktur við.

Ull, er Förja gull! Tað var einaferð og hvat er nú?

Förjar, hví gera tit somu feilir, sum onnur gjørdu áðrenn tú. Pengar, konsum, luksus og profit. Tað hevur oyðilagt so mangt og mangan. Hvat kemur tað av og hví?

Eg eri sikkur uppá, tú veit hvat eg vil siga. Virkulig lívsvirði, kann man ikki keypa, o.s.v.

Bara deyðir fiskar svimja við streyminum.

Förjar, hví ikki verða egin, verða føroyskur, verða stoltur yvir at hava minni, sum tá er meira.

Ólavsøka, nationaldagurin, ein Havnarfest.

Förjar, tá prýddi seg títt fólk, við sínum vakra føroyska búna og sólin skein yvir Tórshavn. Hvat fyri ein sjón!

Dansurin sum eisini hoyrir til, letur tó at verða títt stjúkbarn. Onkje virkuliga gott dansihøli. Bríkin er sikkurt vælegnað til føroyskan dans, men hví skulu hampafólk sum líka at dansa, ganga gjøgnum alt hatta svansi uppi á.

Förjar, hví ikki halda tað frítt og reint til tey sum fara at njóta føroyskan kultur. Tí tað má sigast um tann dansin »Okkara dansur«.

Förjar, nú hevur tú organiseraðar alkoholnjótarar, og teir óorganiseraðu, tey úti á gøtuni. Tey stakkals børn tíni eru so troytt at dragsa fløskurnar runt við sær alla náttina. Til síðst rulla tær á gøtuni, til endan tey við. Ein minni vøkur sjón.

Förjar, hetta eru tíni børn, sum einaferð skulu taka yvir. Tá tú ikki maktar at halda stýr á teimum nú, hvussu skulu tey stýra tær seinni.

Förjar, nakað heilt vakurt vil eg eisini nevna her.

Um miðunátt á Vaglinum, túsundavís av røddum lata tínar vakru sangir ljóma, tað klárar eingin annar uttan tú. Tá veit eg, hvar eg havi mínar røtur og vil teljast til tykkum.

Gud signi mítt føðiland, Føroyar.

Judith Ochsner-Olsen
CH- Bülach

Samanleggjan

Eg eri samdur við landsstýrismannin í kommunumálum um ávísa samaleggjan, men at føra alla ábyrgdina yvir á kommunurnar, kemur mær fyri at vera eitt skelkandi ábyrgdarloysi, nei og aftur nei! – eingin kommuna er komin longri í óføri enn tær eru vælsignaðar úti í landsstýrinum.

Har er í hvussu er, ella átti at verið eitt fíggjarligt nálareyga, so at eingin kommuna slapp út á víðar víddir, men so er ikki, nú svíður sum svøllur.

Høvdu somu reglar verið, sum á einum fótbóltsvølli, høvdu hesir menn, sum hava lagt sítt kristna navn til, fingið tað reyða kortið, men so er heldur ikki, teir fáast enn við politikk, og er henda hugsan ræðandi.

Um rætta mannagongd var gingin og slík stórmál vóru av álvara og undir ábyrgd viðgjørd á tí høga og tignarliga landsstýrisborði, so var myndin øðrvís, her er ikki av leið at eftirlýsa og spyrja, hevur hesin manngarður Búskaparráð, fíggjarnevnd og landsstýri snorksovið fyri síðan at lata tann eina landsstýrismannin lirka slík stórmál ígjøgnum við tí úrsliti, at júst hendan lirkan var tað seinasta sparkið út av eggini.

At tað var fráboðað, at skriðan stóð til at leypa, skal eingin loyna vera, hetta er breyðpolitikkur sum altíð roynist illa.

Gjørd gerð fær ikki aðra vend, nú er ikki at vera líkur snigli, sum krýpur inn í seg sjálvan, heldur ikki at lata barnalyndið fáa ræði, og so siga, »góða mamma tað var ikki eg,« tí vanligi borgarin tekur fult og heilt undir við skaldinum »tit dripið hava føroyingin í Føroyum«.

Standið nú stinnir og sterkir, góðu landsstýrismenn, og kveistrið ikki frá tykkum, tað er úti í landsstýrinum, ið knúturin er knýttur, onga aðrastaðni kann og má hann verða loystur, og tað er bráðneyðugt, tí reipið liggur klárt, lykkjan er um hálsin, tað er bara tað eina rykkið eftir, so er sorgarleikurin leiktur at enda.

Brótið nú upp um ermar, tí at við einum gløggum og klárum landsstýriseyga mugu hómast glottar fyri framman, tað eru mangar og góðar loysnir, nú ræður bara um at finna ta røttu rásina.

Eina ávísa samanleggjan kundi eg verið við til, men hetta má vera við størsta varsemi, tí hetta er fyri mær eitt sera erkvísið mál, tí tað er ikki bara at siga tað, at nema við røturnar á gomlum landnámsbygdum og kanska hava hug at rykkja, hetta er sum at skera í friskt hold.

Og eingin visti betur enn ættfedrarnir, og var teirra fremsta mál sjálvbjargni, og var teirra slagorð »at eydsæð var, at um tú ikki klárar tað sjálvur, so ert tú øðrum til byrðu«.

Oyndarfjørður hevði skúla langt áðrenn Fuglafjørður, so her er mangt, sum ikki kann slítast upp við rót eftir einum degi.

Landsstýrið eigur ikki nú at yppa øksl og siga, at vit ikki kunna hjálpa: júst eiga tit tað! – tí tað er í hvørjum einstøkum føri, ið støða hevur verið tikin, og einki meira rímiligt er, enn at tit hjálpa í ráðfylgju í hvørjum einstøkum føri, so einfalt er hetta.

Heilsan

Leivur

●

Sjúkrahús í Eysturoy

Undirritaði loyvir sær við hesum at minna á skrivini, sum eru send um sjúkrahúsið millum Fjarða.

Undirritaði kann ikki góðtaka svarið frá 26. mars 1986. Hetta svar kom sama dag, sum ráðleggingarnevndin varð vald, og kann tí eingin viðgerð verða farin fram av sjálvum málinum.

Undirritaði krevur, at málið verður viðgjørt á ein sømiligan hátt, og at hetta mál verður tikið til viðgerðar sum skjótast.

Vinarligar heilsanir

Viggo Holm,
Skála

●

Til ein pensionist í Dimmu

Tú gremur teg um at tú fært einki arbeiði, tað er í fínasta ordan, tú skal ikki arbeiða, tá ið tú fær pensión, tá tekur tú arbeiði frá teimum ungu, sum hava arbeiði meir fyri neyðini enn hvat tú hevur.

Tú fært pengar fyri einki at gera tá ið tú ert pensioneraður, tey ungu fáa ongar pengar, um tey ikki arbeiða, tú skalt halda fingrarnar burtur frá arbeiði, tá tú ert pensioneraður.

Ein, sum fær pensión

●

Er tað veruliga so?

at Tryggingarsamband Føroya keypir skannara til Landssjúkrahúsið og gevur føðingardagsgávu, av peningi, sum tilkemur einum heilt øðrum bólki í samfelag okkara.

Tað vísir seg ferð eftir ferð, at fólk sum halda seg vera væl og virðiliga tryggjað, og gjalda trygging í hópatali, tá vanlukkan hendir, ikki fáa eitt oyra frá tryggingini.

Eg vil her taka tvey dømi, av fleiri, sum eg eri vitandi um. Tað fyrra er um ein mann, sum hevur verið sjómaður alt sítt lív, og sostatt hevur verið tryggjaður, tí ella sleppur hann ikki at mynstra við skipi, tað er jú lógarfest. Millum túrar fer maðurin á flot við yngsta soni sínum, ein góðveðursdag, á Borðoyarvík. Hvat ið hendi og ikki hendi veit eg ikki, men maðurin liggur deyður, tá sonurin kemur aftur at landi við honum, men Tryggingarsamband Føroya veit at siga konuni, í brævi, sum hon fekk seinasta leygardag, at hon einki kann fáa, tí maðurin doyði ikki av vanlukku. Í mínari verð, er hetta eg nevni, ein stór vanlukka fyri tey sum eftir sita. Maðurin var til aldurs síðst í trýssunum, og hevur verið sjómaður, síðan hann var fjúrtan ára gamal, so tað man ikki vera smávegis, hann hevur goldið til tryggingina.

Seinna dømi er um ein mann, í bestu árum, sum doyði á fjalli fyri einum ári síðan, hann helt seg vera væl tryggjaðan. Hann var tryggjaður í arbeiði sínum og hann var tryggjaður í frítíð síni. Fólkini hann var á fjalli hjá, hava altíð havt sítt fjallfólk tryggjað, sama søga endurtekur seg aftur í hesum dømi. Konan fær at vita frá tryggingini, at hon kann einki fáa, tí maðurin var ikki deyður av vanlukku. Konan situr eftir við fýra børnum í skúlaaldri. Fyri tey ið eftir sita, er hetta ein stór vanlukka, í mínari verð, men hjá Tryggingarsambandi Føroya, er eingin náði at finna. Hevur tú, til dømis, ikki goldið tína trygging rættstundis, ja, so taka teir hana av løn tíni, teir skulu bert hava, men einki lata. Hesin maður hevði eisini eina lívstrygging, hana fekk konan, men heldur einki annað. Tí spyrji eg Tryggingarsamband Føroya, er tað fyri at reinsa samvitsku sína, at teir geva skannara til Landssjúkrahúsið og føðingardagsgávur til starvsfólk síni, eg eri onga løtu í iva um, at tann peningur ið varð til tað, tilkom øðrum í samfelag okkara.

Til enda ein áheitan til øll, sum hava eina trygging: Farið og kannið hvat tit veruliga fáa, fyri tað tit gjalda. Sjálv havi eg eina eftirlønartrygging, sum eg gjaldi kr. 591,12 fyri um mánaðin, heldur hendan ikki út um deyða og grøv, so vil eg ikki hava hesa trygging meira, tí kann hon ikki verða til nyttu fyri tey, sum liva eftir aftaná meg, er hon einki verd, og til seinast til landsins ráðandi myndugleikar. Setið hol á tryggingarmonopolið, ongantíð ov skjótt.

Klaksvík, tann 21.8.91
Olanta Hansen

●

Oljuvinnan

Oljuvinnan er avgjørt besta alternativið hjá okkum føroyingum, nú tilfeingið undir høvuðsvinnu okkara er farið at ganga undan, og vinnan tessvegna er farin at vikna. Tað er stórur peningur í hesi vinnu.

Fyri okkurt um 25 árum síðan, komu fyrstu áheitanir um at sleppa at gera royndarboringar eftir olju á okkara leiðum, og tað eru komnar nógvar síðani.

Vit eiga tí sum skjótast at taka upp samráðingar við áhugaðar partar (oljufeløgini), um treytirnar fyri at fara undir boringar. Fyri Føroyar er hetta alneyðugt. Tað má kannast, hvussu tey feløg, ið vilja bora, kundu hugsað sær eitt tílíkt samarbeiði, og hvussu møguligur vinningur skal býtast. Eitt er givið: áhugi oljufelaganna kemur ikki av ongum, her liggja realistiskar metingar til grund.

Øll, ið hava skil fyri jarðfrøði eru á einum máli um, at Føroyaleiðin er partur av háslættanum, sum seinni er skrædnaður frá, har sum Hetlandsrennan er. Á háslættanum eystanfyri og sunnanfyri er funnin nógv olja. Í tí partinum av Eysturgrønlandi, sum eisini hevur ligið á hesum háslætta, har verða gjørdar royndarboringar, og eru allir samdir um, at olja er har. So er tað Nýfundlansbankin, ið á sama hátt einaferð hevur hoyrt til háslættan. Har vinna teir olju í dag.

Tað verður altíð sagt, at tað er ov djúpt á okkara leiðum, til tess at oljuvinna kann fara fram – men so er ikki.

Boripallur liggur í dag og borar 12 fjórðingar í ein landsynning úr sjómarki okkara, á 60,22,59 norður og 4,22,42 vestur, har dýpið er 600 til 700 metrar. Meðaldýpið í Hetlandsrennuni er 900 metrar.

Fyri einum ári síðan funnu bretar olju nakað norðari, fram við markinum. Har vórðu 3 hol borað og 4 hol afturat skulu borast í ár. Har vísir seg at vera nógv olja, og sigst vera ein stór kelda um tær leiðir.

Lat tað vera greitt beinanvegin, at vit føroyingar eiga rættin til undirgrundina og havbotnin á okkara leiðum og tey virði, sum har máttu verið. Elsta tjóðarting í Europu – løgtingið – hevur gjørt eina samtykt um hetta, og hon er framvegis í gildi.

Sjálvandi verða vit noyddir at tingast við danir um undirgrundina; men føroyingar skulu skipa fyri hesum tingingum. Danir skulu eisini møguliga hava ein part av ágóðanum; men føroyingar eiga at fyrisita øllum, sum hevur við oljuvinnuna at gera.

Oljan er nærri nú enn nakrantíð. Í næsta mánað fer eitt flogfar, fult av oljuáhugaðum føroyingum til stóra framsýning í Aberdeen. Útlendsk oljufeløg bora longu nú á markinum millum Føroyar og Bretland og eingin ivast í, at olja eisini er í føroysku undirgrundini.

Í eina fjórðingsøld hava útlendsk oljufeløg søkt um loyvi at sleppa at leita eftir olju í føroysku undirgrundini – men vit hava ikki so mikið sum ønt teimum svar.

Tað er eitt mistak. Nýta vit ikki sjálvir okkara ríkidømi, so kunnu aðrir sambært altjóða rætt krevja at sleppa at royna seg. Tað vil siga: vit eiga ikki at sita hendur í favn, men fara undir at leita eftir olju nú.

Føroyska samfelagið er næstan farið av knóranum. Tí kann oljuvinnan fáa avgerandi týdning og bjarga okkum. Lat okkum leggja dent á at duga at gera sáttmálar við teir stóru og lat okkum keypa okkum neyðugan sakkunnleika til hetta.

Arabararnir duga tað – teir kunnu læra okkum.

Tíðin fer – lat okkum fara í gongd nú.

Røgvi Hansen

Hvør sigur sína søgu sum frægast

Nógv líkt tilburðinum í Edens Hava er frágreiðingin úr Løgtinginum, og psykologisk rætt so undirhaldandi, um ein hevur áhuga fyri psykologi, so er mannalyndið eitt øgvuliga krókut og ólogisk fyribrigdi.

Eitt dømi er nú tann tjóðskaparliga kenslan sum hjá heilt nógvum av okkum, er ein høvuðsgrundarsteinur, vit eru føroyingar í sinn og skinn, okkara lyndi er ofta kensluborið tá, vit bæði okkara millum og við aðrar tjóðir fáa høvi til at greiða frá okkara nationalismu, sum nakað stórt sjáldsamt, sum vit eru errin av.

So er tað at tað øgvuliga ólogiska kemur upp á tal, og her teinki eg uppá hvussu tað kann útleggjast og samskipast, tann kenslan sum ein øgvuliga tjóðskaparligur persónur føler »Tá hann fær Føroya tillæg«.

Føroya tillæg er stuðul sum nógvir lønarbólkar fáa saman við síni løn.

Føroyatillæg er stuðul danski ríkiskassin rindar føroyskum føroyingum fyri at búgva í Føroyum.

Í míni verð er hetta ein **skammiligur stuðul at móttaka,** frá Danmark, fyri at búgva í Føroyum egna landi okkara, sum vit eru so stolt og góð við, og hvar er tjóðskaparkenslan tá vorðin av.

Eru fólk ikki tjóðskaparlig, tá tað snýr seg um pengar?

At móttaka danskan stuðul fyri at vera heima hjá sær sjálvum í heimlandi sínum. Fyri at greiða nærmari frá, hvat Færøtillæg ella udstationeringstillæg er, – so er tað eitt tillæg (stuðul) sum danskarar fáa tá teir verða útstationeraðir til onnur lond, ein kompensatión fyri avsavn, burtur frá familju og heimlandi.

Tí er tað í mínum huga, bæði forkastiligt og skammiligt, fyri so nógvar bólkar í Føroyum at móttaka hendan pening, henda útstationeringsstuðul.

Havandi í huga at øll tey fólk sum í dag fáa og móttaka henda stuðul, eru fólk sum frammanundan eru í tí hægsta lønarbólkinum í okkara samfelag, so sum læknar, sjúkrasystrar, lærarar, pedagogar, øll tey, sum eru í størvum sum ríkið drívur, og er við at dríva, so sum politi, ríkisumboð, kriminalforsorg, andveikravernd, Almannastovan, sosialráðgevarar, ymiskir danskt ansettir, stjórar, prestar, eisini stovnar sum føroyingar sjálvir heilt ella hálvt hava yvirtikið.

Tá eg ikki eri óvitandi um, at hettar nú nevnda øki er ein EYMFØTTUR spurningur, ið grípur inn í lønarviðurskifti hjá alt for nógvum fólki, so er hettar í okkara ringu tíðum, ein spurningur sum er áhugaverdur, sum snýr seg um stórar peningaupphæddir tilsamans, men nokk verður at taka við, at endurskoða – og kundi verið ein stuðul og betri nyttir til onnur endamál, enn sum nú er.

Havandi í huga at tað ikki eru limir í arbeiðarafeløgum, fiskimannaf., handverkarar (føroysk), reingerð og flakafólk ella limir S&K, sum fáa útgoldið henda útstationeringsstuðulin, tað er heilt víst.

Ofta eru tað okkara útisetar, sum numið hava sær kunnleika uttanlands, og sum siga seg at hava ta sterkastu tjóðskaparkensluna, – tá tey venda heimaftur til landið, aftaná at hava verið í útlegd í longri ella stytri áramál.

Hesi fólk fáa so gott sum øll Færø-tillæg.

Ein royndur lutur er, at fara hesi áðurnevndu fólk úr donskum sáttmála yvir til føroyskan sáttmála, er ein avgjørd treyt hjá teimum hettar útstationeringsstuðulin Færø-tilleggið fylgir við í føroyska sáttmálan.

Í útiseti syngja vit okkara hjemlands vedmodige sange – og tá vit so koma heimaftur til landa – blíva vit meira tjóðskaparlig við donskum stuðlaðum Færø-tilleggi.

Til tann størsta bólkin av okkara fólki er so bara at vísa á tann ójavna ágóðan, ið vissir bólkar forvinna sær eyka.

»Sum útstationeraðir danskarar í Føroyum« – fyriuttan sín sáttmála yvireinskomst forhandlaðu løn, við landsstýrið.

Áskoðari

●

Um vindmylnuætlanirnar

Um tveir mánaðir hevur SEV ársfund. Tá hittist hægsta vald í el.felagnum fyri at taka støðu í teimum málunum, sum eru føst á skránni, men eisini í málum, sum umboðslimir hava kravt viðgjørd sjálvstøðugt.

Á ársfundunum seinastu árini hava fleiri umboðslimir fýlst á, at møguleiki ikki hevur verið fyri at viðgera vindmylnuætlanirnar burturav. Smb. gr. 3 stk. 16 í viðtøkum felagsins hava umboðslimirnir høvið til at krevja mál viðgjørd á ársfundinum, um hetta verður gjørt, áðrenn juni mánaður er úti. Í innskrivaðum brævi til umboðsnevndarformannin verður kravt, at vinmylnuætlanirnar koma til sjálvstøðuga viðgerð á ársfundinum. Brævið, ið er dagfest 28.06.91, varð sent sama dag og eisini handað skrivstovuni á Landavegnum hendan dagin.

Verður farið fram á regluligan hátt, so fáa umboðslimirnir sostatt høvi til at taka støðu í málinum. Einki er tí einfaldari, enn at umboðsnevndin avger, at SEV skal geva íbindingarloyvi. Eina tílíka avgerð hava stýri og stjórn sjálvsagt skyldu til at fylgja.

SEV hevur ikki einkarrætt til orkuframleiðslu í Føroyum, og kann hetta tískil ikki vera orsøk til at sýta íbinding. At loyva øðrum enn SEV eina tílíka framleiðslu er ein politiskur spurningur.

Einasta orsøk, sum SEV kann hava til at sýta íbinding, er, um íbindingin órógvar elkervið. Um so er, eigur sjálvsagt at verða roynt at finna eina loysn.

Óneyðugt er at siga, at SEV sjálvt avger, um tað av sínum eintingum fer í holt við vindmylnuætlanirnar, ella í hvønn mun tað samstarvast við aðrar fyritøkur um t.d. keyp av streymi.

Eru aðrir vansar – t.d. um vindmylnurnar eru ov veikt bygdar, um útvarps- ella sjónvarpskervið verður órógvað ella umhørvisspurningar stinga seg upp – so eigur hetta ikki í fyrstu syftu at ørkymla SEV, men teir politisku myndugleikarnar.

Við tað at onnur mál vera á skránni fyri ársfundin í oktober, sum kunnu hava almennan áhuga, er avrit av brævinum til umboðsnevndarformannin hjálagt.

Klæmint Olsen

> Tórshavn 28.06.91
>
> Harra Hanus E. Joensen, umboðsnevndarformaður.
>
> Vísandi til gr. 3, stk. 16, í viðtøkum SEV's ynskir undirritaði hesi mál á skránna fyri ársfundin:
>
> **1. Starvsskipan umboðsnevndarinnar**
> Grundgeving:
> Í gr. 3, stk. 21, í viðtøkunum stendur, at umboðsnevndin sjálv ger av starvsskipan sína. Men hevur umboðsnevndin nakra starvsskipan? Í seinastuni hevur umoðsnevndarformaðurin á einum eftir mínum tykki øgvuliga ivasomum grundarlagi víst til, hvussu áður hevur verið gjørt. Umboðsnevndarformaðurin má tí skrivliga vera førur fyri at greiða frá starvsskipanini, so umboðsnevndin fær høvi til at taka støðu til hana.
>
> **2. Mannagongd í sambandi við útbjóðing o.til.**
> Grundgeving:
> SEV hevur nógv arbeiðir í gerð. Hvussu verður tað avgjørt, hvør skal hava hesar arbeiðsuppgávur? Og hvussu fer hetta fram? Verða arbeiðini bjóða út ella ei, og um so er á hvønn hátt? Ynskiligt hevði verið við einum yvirliti yvir tær uppgávur, sum verið hava tey seinastu 3–4 árini – hvørjar fyritøkur, ið hava fingið arbeiðini; á hvørjum grundarlagi, tey hava fingið tey; hvussu stór ætlaða upphæddin var, og hvussu stór, hon gjørdist.
>
> **3. Vindmylnuætlaninar**
> Grundgeving:
> Nógvir umboðsnevndarlimir hava sýnt áhuga fyri ætlanunum á hesum øki, men við tað at málið altíð hevur verið tengt uppí fíggjarætlanina, hevur umboðsnevndin ongantíð viðgjørt málið burturav. Hetta eigur hon at fáa høvi til.
>
> **4. Misálitisváttan + møguligt nyval**
> Grundgeving:
> Undirritaði er ikki einsamallur um at halda, at málið um keyp av umsitingarbygningi hevur fingið eina so skeiva viðgerð av stýri og umboðsnevndarformanni, at hetta eigur at fáa avleiðingar. Ætlanin er tískil at seta fram misálitisváttanir við ynski ella kravi um, at umboðsnevndarformaðurin og stýrið leggja frá sær. Møgulig nyval kunnu tí koma uppá tal.
>
> Sum tygum helst vita um, vóru vit fleiri, sum hildu, at alt ikki fór regluliga fram á eykafundinum 24. mai. Mál nr. 2 á skránni fekk ikki ta viðgerð, tað hevði krav uppá. Eisini var tað burturvið at strika mál nr. 3 av skránni. Í løtuni umhugsa vit støðuna, og ætla vit at gera alt fyri, at hesi mál fáa ta viðgerð í umboðsnevndini, sum tey av røttum eiga.
> Eg fari sjálvsagt ikki at seta hesi mál aftur á skránna fyri ársfundin. Tygum eru helst av tí áskoðan, at tey eru avgreidd, undirritaði meinar nakað annað. Spurningurin er so, hvat ið aðrir myndugleikar siga.
> Annars fari eg at biðja tygum um at minna stýrið á, at viðgerðin av fíggjarætlanini verður skipað soleiðis, at umboðsnevndin fær høvi til at taka støðu til í hvussu so er tey størri málini. Hetta í samsvari við tey ynskir, sum hava verið frammi á ársfundum áður.
> Eisini kundi eg hugsa mær eitt yvirlit, sum samanber gongdina í oljuprísunum við tann prís, sum SEV hevur keypt olju fyri. Sjálvsagt vænti eg eisini at síggja tað endaliga roknistykkið fyri keypið av umsitingarbygninginum.
>
> Heilsanir
>
> Klæmint Olsen
> Vesturgøta 14
> 100 Tórshavn
> Tlf.: 191 99